

Festivalový zpravodaj

Díky gólu jsme zahájili!

Díky gólu starosta města mohl být zahájen 42. ročník FEMADu. My mu tímto děkujeme a opravdu nám spadl kámen ze srdce. Chvilí jsme se báli, že by snad festival nebyl. A teď abychom se báli, že nám jej draftuje fotbalová reprezentace...

PROGRAM | Pátek 13. září

- 08.00 – 09.30 Snídaně (M)
- 09.30 – 09.45 Oficiální vítání souboru Divadelního dua Toř Praha (HŠ)
- 10.00 – 10.50 Ladislav Karda, Ondřej Zais: Televizor** v provedení Divadelního dua Toř Praha (SD)
- 11.30 – 13.30 Oběd (N)
- 12.50 – 13.40 Semináře divadelních klubů (U)
- 13.50 – 14.50 Beseda v kruhu – Ladislav Karda, Ondřej Zais: Televizor (M)
- 15.30 – 15.45 Oficiální vítání DK Jirásek Česká Lípa (HŠ)
- 16.00 – 17.40 Jerome Klapka Jerome, František Zborník: Tři muži ve člunu a pes** v provedení DK Jirásek Česká Lípa (SD)
- 17.50 – 18.40 Semináře divadelních klubů (U)
- 17.30 – 19.30 Večeře (N)
- 18.00 – 18.15 Oficiální vítání DS Tyl Slaná (HŠ)
- 19.30 – 20.30 Beseda v kruhu: Jerome Klapka Jerome, František Zborník: Tři muži ve člunu a pes (M)
- 20.40 – 23.00 Ken Kessey, Dale Wasserman: Přelet nad kukaččím hnízdem** v provedení DS Tyl Slaná (SD)
- 23.10 – 24.00 Semináře divadelních klubů (U)
- 00.00 – 01.00 Beseda v kruhu – Ken Kessey, Dale Wasserman: Přelet nad kukaččím hnízdem (M)

M – Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla, HŠ – hradní šatlava, MS – modrý salonek, SD – sál divadla, U – učebny = Zámecký biograf, I. nádvoří; Klubovna DSJ, II. nádvoří; Menza, II. nádvoří, N - restaurace Netopýř, II. nádvoří

Úvodník

Požádala jsem Petra Kracika, aby k dnešnímu dni, tzn. pátku 13., v předstihu napsal pár slov, jak toto datum vnímá. A teď si říkám, zda jsem udělala dobře... Tady je jeho reakce.

Milá Moniko, snažím se na tento den příliš nemyslet. Obecně se na pátek jako den velmi těším. Mám v sobě energie na rozdávání. Dalo by se říci, že pátek jako den velmi miluji. Vstávám do pátku přímo s potěšením. A na třináctku jako číslo mám ty nejhezčí vzpomínky. A tak tuto kombinaci dne a čísla mnoho neprožívám. Kdybyste mě neupozornila, že tato kombinace nadchází, tak bych si toho ani normálně nevšiml. Den jako den. Ale protože jste mne upozornila, začal jsem na to víc myslet, myslet a myslet... a začalo to fungovat. Myslím tu hroznou autosugesci, která tento den provází. A tak jsem si vzpomněl, že u stolu na Velký pátek sedělo třináct apoštolů a ten třináctý zradil... že třinácté písmeno hebrejské abecedy skrývá M – počáteční písmeno názvu pro smrt... že v pátek té nešťastné třináctky byl rozprášen velký a slavný řád Templářů... prostě ve mně vypukla chorobná obava z tohoto data, která se v odborných kruzích nazývá paraskavedekatriafobie nebo též friggatriskaidekafobie. Moniko, to Vám nedaruji. Už se samou hrůzou nemohu hnout, že ten den nastane. A tak přijedu do Poděbrad už ve čtvrtek a do rána vás všechny touto chorobou nakazím. Půjde to snadno, protože se tato choroba přenáší slovíčkem pátek a tajemným pohledem do očí.

13.
Pá

Váš Petr Kracik

Magický pohled P. K.

P. S.: Jestliže na Vás dneska padl úzkostný stav jako následek toho, že se Vám včera P. K. zahleděl magicky do očí a přitom vyřkl jednoslovný termín, přijďte si to se mnou vyřdit do redakce Festivalového zpravodaje v prvním patře Městského kulturního centra. Nesu za Váš stav plnou odpovědnost. Monika L.

Postřehy z kuloárů

■ Nepřepisoval jsem, ale podle reakcí publika se sem tam vloudí nějaký plevel.

■ Proč tam zůstal ten batoh?

K tomu se dostaneme, až se budeme bavit o choreografii.

■ Sedm let jsme spolu a máme z toho ho***.

■ Můžou se rozejít krásně, smírem. Já šel vždy jinou cestou.

■ Když už někoho chytinu za „dvě koule“, tak to musím dodělat. No kdyby tam byla ta budka...

■ Já jsem se devadesát minut koukal na batoh plnej žrádla.

■ Vzhledem k tomu, že jsem si na konci spletl kamion a vlak, tak pro mě ten vlak přijel.

Divácké výkřiky

■ Líbily se mi dialogy a herecké výkony obou aktérů. Hrozně mi chyběly nějaké kulisy, alespoň strom nebo něco.

■ Líbilo se mi to. Já si pamatuju tu herečku. Já si ji pamatuji z loňska a její vystoupení mě zaujalo. Taková její bezprostřednost, že je taková dobrá. Výborná byla.

■ Bylo to opravdu dobré. Líbilo se mi, že tam hráli jen dva herci a zvládali to.

■ Představení bylo velice kvalitní. Na to, že tam byla prázdná scéna, tak to bylo velmi dobré. Ale ta hra mě zase tolik nezaujala.

■ Konečně klasika, u které jsem neusnul!

■ Já dělám scénografii a taky jsem chtěla vyzkoušet něco minimalistického a tady najednou byla prázdná scéna. Dva herci amatéři, kteří utáhnou hodinu a půl na opuštěném nádraží, to bylo opravdu dobré, líbilo se mi to.

■ Já jsem to neviděl, protože jsem přišel pozdě, ale jak to tak poslouchám, tak mě to docela mrzí. To je Topol, jo? Tak já si to asi přečtu, protože je mi fakt líto, že jsem to neviděl.

■ Bylo to uvěřitelné, ten příběh se mi líbil, ale špatně jsem seděla, tak jsem toho moc neviděla.

■ Je zajímavé, jak se tam postupně posouvají v čase i místě napříč scénou... Je to jednoduché, ale působivé.

DS Triarius Česká Třebová: Kočka na kolejích Rozhovor s Josefem Janem Kopeckým

Podruhé za sebou jste na FEMADu zahajovali a opět ve stejné sestavě. Cítíte se tady už jako doma?

Téměř. My jsme sem jeli dobře naladěni, protože FEMAD v nás loni zanechal krásné vzpomínky. Bylo nám tady po celou dobu naprosto úžasné a jsme hluboce přesvědčeni o tom, že i letos nám tu bude čtyři dny úplně krásně. Je zde skvělé zázemí. Často jezdíme na festivaly, tak to dokážu porovnat a ocenit. Navíc je prima, když narazíme na ochotné techniky.

Kolik má soubor Triarius vůbec členů?

Tohle je velmi komplikované. Triarius je občanské sdružení a má pět členů, což je dané zákonem. Ale s Triariem už léta hrají lidi, kteří vůbec nežijí v České Třebové. Veronika žije v Praze, pak s námi hrají lidé z Klatov, Prahy, Olomouce a z Ostravy. Nepíšeme jim však na plakáty j. h., protože jsou členy Triaria.

Proč jste se rozhodli inscenovat hru Kočka na kolejích?

Jednak se mi s Veronikou moc hezky hraje a pak mám tak trochu na krku dramaturgii toho, co budeme hrát. Jak možná někteří vědí, střídáme divadlo, poezie, experiment a činohru. A když jsem uvažoval nad činohrou, kterou bychom udělali v roce 2012, tak jsme měli mnoho textů, ale

pak přišla deus ex machina, což je moje manželka, s Kočkou na kolejích. Já jsem samozřejmě řekl, jak se s tím textem vypořádat, četl jsem různé studie, rozmýšlel jsem, jak udělat konec, vyškrtl jsem postavy. S Josefem Topolem jsem si dokonce začal dopisovat, ale bál jsem se ho zeptat, jak bych to měl udělat. Uvidí to letos na podzim. Rozhodli jsme se to hrát jako reálný současný příběh ze života. Prožili jsme si to a prožili to nějakým způsobem skoro všichni diváci.

Jaké jeviště je pro „Kočku“ nejlepší? Vyhovuje vám komorní scéna nebo velké jeviště?

Nejraději hrajeme v hospodě, protože kontakt s publikem je nejlepší. Když jsme jeli sem, tak jsem si pamatoval velkou forbínu. Pak jsme sem přijeli, a ona byla ještě větší. Měl jsem z toho trochu strach. Ale jeviště na FEMADu je naprosto úžasné a má skvělou akustiku. Takže nám přišlo naprosto vhodné. Jenom doufám, že bylo slyšet i v posledních řadách.

Jaké plány máte s Triariem do budoucna?

Teď jsme ukončili experimentální představení Compile error. Divadlo poezie nás drží už roky, protože máme pocit, že se mu věnuje hrozně málo lidí. Je pro úzký okruh diváků a špatně se prodává. A činohra? Pan režisér – tedy já – se už definitivně zbláznil. Na leden 2014 připravujeme představení podle novely Jana Procházky Kočár do Vídně. V současnosti řešíme technické záležitosti. Text je opravdu dobrý, navíc si vážím filmového zpracování, kde se velmi využívá detail.

inzerce

- Přemýšlíš, jak se dostat pryč z právě probíhajícího semináře?
- Máš chuť na vynikající zmrzlinu z cukrárny na náměstí?
- Co si třeba na chvilku schrupnout v lázeňském parku?

Již na sebe nemusíš trapně upozorňovat nemístnou prosbou o předčasný odchod, nech to na nás.

→ Pod stolem tajně vyťukej SMS ve tvaru: **DOSTAN_ME_PRYC** (své jméno + místnost, kde jsi) a odešli na **732 216 908**.

Cena jedné SMS dle tvého operátora, technicky zajišťuje firma FEMADsos.

Metálová premiéra Lenky Láznovské

Ředitelka NIPOSu, porotkyně, herečka, režisérka, autorka her pro děti, publicistka, mezinárodně známý člověk, emotivní a impulzivní komediánka a čerstvě také držitelka ocenění za přínos divadlu. Prostě Lenka Láznovská.

Jak moc vás ocenění za přínos divadlu zaskočilo?

Hodně. Je to moje první ocenění v životě. Nejsem žádná sběratelka metálů a myslím, že už ani nebudu.

Vybalíte si okamžik, kdy jste stála vůbec poprvé před diváky?

Hodně jsem recitovala, takže se odehrálo určitě v první druhé třídě na základní škole právě v recitaci.

Existuje divadelní ženská postava, která je vám blízká?

Mám jich několik. Hodně se mi líbí Líza Doolitlová především svou umanutostí, tím, že se nenechá zaskočit a jde si za svým.

A mužská, jež vám imponuje?

(Přemýšlí). Řeknu postavu, která mě provází touto sezonou a to je Salieri. Jeho zápas je podle mě především s Bohem. On nezápasí s Mozartem, vyzve na soubor Boha. Řekne si, že

to je nespravedlivé, protože Mozartovi dal všechno a jemu nic. Rozhodne se, že navzdory tomu bude lepší než on a dostane se mu uznání.

Jak je na tom současné české ochotnické dění v porovnání se světem?

Co do kvantity jsme naprosto výluční. V tom jsme určitě velmoc. Když se podíváme do databáze www.amaterskedivadlo.cz, tak za posledních dvě stě let není téměř na mapě obec, osada, kde by nebyl alespoň jeden soubor. Myslím si, že to prostě už není jen o koníčku, ale o kulturní identitě.

Zahrajte si, prosím, na Libuši. Jak na tom bude ochotnické dění v Česku za sto let?

Když vidím, kolik mladých lidí se divadlu věnuje, jak je ono dění v české kotlině zakotvené, předává se z generace na generaci, nevěřím tomu, že v té době tady nebude.

Zaznělo při vernisáži

Miloš Hlavica:

„Malování jsem měl ve škole nejradši. Byl to jediný předmět, z kterého jsem měl jedničku.“

„Nemám atelier. Maluji na třech metrech čtverečních.“

„Jsem rád, že vystavuji při téhle příležitosti. Klobouk dolů před repertoárem, na který si dnešní amatérské soubory troufnou. My jsme hráli jen Klicperu a Macháčka nebo něco podobného.“

„Vzpomínám si na dobu, kdy jsme měli na gymnáziu svůj soubor a soutěžili jsme s jiným gymnaziálním souborem, kam chodil Honza Tříška a Miloš Neděla.“

„Mám doby, kdy se kolem sebe dívám jako malíř. Zaujmu mě motivy nebo situace. A pak se na vše dívám jako herec, potřebuji ve společnosti vidět zajímavé typy.“

Růžena Merunková, jeho manželka:

„Maluje v ložnici. Stává se, že ho od malování vyháním, protože už chci spát.“

„Někdy má období, že na to rok nesáhne. Já pak na něm poznám, že mu to schází. Je takový ‚ubručený‘, neodpovídá na otázky. A pak si jednoho dne začne stěhovat stojan a připravuje si barvy a já si říkám ‚a bude‘. A taky, že jo.“

„Někdy mu říkám, když začíná malovat: ‚Co to děláš? To přece nejsi ty!‘ A po čase zjistím, že to je moc hezké. Najednou mi to ‚dojde‘.“

Festival pořádá Divadelní spolek Jiří Poděbrady za přispění:

Poděbrady
město našich srdcí

MINISTERSTVO
KULTURY

ÚJOP UK PRAHA
Pracoviště Poděbrady

LOUDA
AUTO

1. elektrárnská s.r.o.

KB

Král Jiří
výletní a restaurační loď
Poděbrady

AZ Elektrostav, a.s.

Ze zákulisí FEMADu

Přinášíme vám dva minirozhovory s lidmi, bez nichž by festival nefungoval.

Moderátor Martin

Jak se jako hlavní moderátor připravujete na FEMAD?

Teď jsem dorazil a donesl jsem si věci dolů do rozvodovny.

Dokážete si festival ještě vůbec užít?

Ne. To se mi zatím ještě nestalo.

Vymýšlíte si celé moderování sám?

Mám na to tým asi patnácti lidí, kteří na přípravách pracují celý rok a zhruba čtrnáct dní před FEMADem se pak scházíme v mojí kanceláři a tam vše řešíme. Zjišťujeme si kompromitující informace o různých lidech, prostě to celé ladíme.

Kuchař Michal

Jak dlouho jste se coby hlavní kuchař připravoval na FEMAD?

Když to vezmu i s tím, kdy jsem se o tom dozvěděl, a pak jsme to začali připravovat, tak asi dva měsíce.

Dokážete si vaření ještě vůbec užít?

No samozřejmě, jinak bych to nemohl dělat.

Tvořil jste jídelníček sám?

Víceméně ano, ale potřeboval jsem poradce, kteří mi s ním pomohli. Na neděli jsem pro vás připravil to nejlepší.

Jídelníček

Pátek

Oběd

Cibulová polévka s krutony
Uzené maso, štoupaný brambor a kyselá okurka

Večeře

Smažený květák, vařený brambor a tatarská omáčka

Pozn.: Každý pokrm má také vegetariánskou variantu.

Sobota

Oběd

Gulášová polévka
Kuřecí směs s pórkem a vařená rýže

Večeře

Vepřový steak s přírodní šťávou a bramborovým salátem

Neděle

Oběd

Kuřecí vývar s těstovinou
Domácí hovězí guláš, houskový knedlík

*Zajděte do baru
v katakombách.*

*Ničeho se
nemusíte bát!*

Co nás čeká zítra: PROGRAM | Sobota 14. září

08.00 – 09.30	Snídaně (M)
09.15 – 09.30	Oficiální vítání souboru Rádobydivadla Klapý (HŠ)
10.00 – 12.20	Peter Shaffer: Amadeus v provedení Rádobydivadla Klapý (SD)
12.00 – 14.00	Oběd (N)
12.55 – 13.45	Semináře divadelních klubů (U)
13.45 – 14.00	Oficiální vítání Divadla (bez záruky) Praha (HŠ)
13.50 – 14.50	Beseda v kruhu – Peter Shaffer: Amadeus (M)
15.00 – 16.20	David Harrower: Blackbird v provedení Divadla (bez záruky) Praha (SD)
16.40 – 17.30	Semináře divadelních klubů (U)
17.00 – 19.00	Večeře (N)
17.35 – 17.50	Oficiální vítání souboru Amadis Brno (HŠ)
18.20 – 19.20	Beseda v kruhu – David Harrower: Blackbird (M)
19.30 – 21.00	Susan Hillová, Stephen Mallatratt: Žena v černém v provedení DS Amadis Brno (SD)
21.10 – 22.00	Semináře divadelních klubů (U)
22.10 – 23.10	Beseda v kruhu – Susan Hillová, Stephen Mallatratt: Žena v černém (M)

M – Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla, HŠ – hradní šatlava, MS – modrý salonek, SD – sál divadla, U – učebny
= Zámecký biograf, I. nádvoří; Klubovna DSJ, II. nádvoří; Menza, II. nádvoří